

не можѣше да го търпи ни той ни приближенныѣ му.
(Мак. А. $\bar{\text{z}}$. 2— $\bar{\text{B}}$. $\bar{\text{a}}$. 1—12.).

§. 186. *Смъртта на Антиоха.*

Антиохъ отпадналъ отъ лютата болѣсть, дойде най подирь въ чувство ; позна че е смъртенъ человекъ, и като си припомни злиныѣ които направи на Іудейтѣ, исповѣда явно, че са наказва за беззаконіята си, и са обѣща да докара на Іудейтѣ сѣко благополучіе. Но понеже страхъ отъ смърть а не истинно раскаяніе го принуждавахъ на туй, затова не можѣ безчеловѣчный и порочный царь да умилостивн Бога. Но отъ часъ на часъ като ставаше по злѣ, умрѣ отъ люта смърть. (Мак. А. $\bar{\text{z}}$. 9—16. В. $\bar{\text{Ф}}$. —).

§. 187. *Лисій са надвива вторый пѣтъ отъ Іуда* *47 Маккавеея.*

На Антиоха наслѣдува сынъ му Антиохъ Евпаторъ. Той наслѣдува бащината си умраза къмъ Іудейтѣ, за туй проводи същяго Лисія, който като надвить по напрѣдъ отъ Іуда, искаше да изглади този срамъ. А Іуда по обыкновеніето си прибѣгнѣ на Божіята помощъ, и помоли Бога да проводи ангелъ помощникъ на свойѣ народъ. Подирь туй, като взе оржжіето, отиде срѣщо противницыѣ. Тогази прѣдъ редоветѣ на Іудейтѣ са поевн единъ всадникъ облеченъ въ бѣлы одежды и съ бѣлы оржжія, който махаше съ копіето си. Отъ туй евление ободрены Іудейтѣ втурнахъ са като расланы срѣщо противницыѣ и исклахъ единайсеть хиляды пѣши и шестьсотинъ конници. (Мак. А. $\bar{\text{z}}$. 17. В. $\bar{\text{a}}$. 1—).